

ŽELEZNIČAR

GLASILO SLOVENSkih ŽELEZNIČARJEV.

Izhaja vsakega 5. in 20. v mesecu.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo

in

Upravništvo

se nahaja v Ljubljani,
Cesarja Jožefa trg št. 10.

Naročnina:

za celo leto . . . K 7-20

za pol leta . . . " 3-60

za četrt leta . . . " 1-80

Posamezna številka 30 v.

Štev. 4.

V Ljubljani, 20. februarja 1919.

Leto XII.

Železničarska konferenca.

Društveno vodstvo Spl. žel. org. za Jugoslavijo sklicuje dne 2. in 3. sušca (ožnjaka) 1919 v Ljubljani, »Mestni dom«, železničarsko konferenco slovenskih, hrvatskih, bosanskih in srbskih železničarjev s sledečim dnevnim redom:

1. Splošno poročilo. 2. Ujedinjenje vseh deželnih organizacij v centralno organizacijo za Jugoslavijo. 3. Predložitev spomenice za vse železniške kategorije države SHS. 4. Stališče razredne strokovne organizacije napram nacionalni organizaciji. 5. Razno.

Konferenca se prične dne 2. sušca točno ob 10. uri predpoldne. Vsaka kr. skupina Splošne žel. org. za Jugoslavijo pošlje do 100 članov po enega delegata; in za vsakih nadaljnjih 100 članov po enega delegata.

Gostje imajo vstop le proti izkaznicam, katere izdaja centralno vodstvo na priporočilo kr. skupine dotičnega člana.

Kr. skupino izdajo poverila, katere morajo delegatje pokazati pri vstopu.

Delegatje se imajo naznaniti centralnemu društvu vodstvu v Ljubljani, Jožefov trg 10, v »Mahrovi hiši«, najkasneje do 26. svečana (večera).

Po naročilu centralnega vodstva

Centralno tajništvo Splošne železničarske organizacije za Jugoslavijo v Ljubljani, Cesarja Jožefa trg 10.

Za konferenco dne 2. in 3. sušca predlaga centralno vodstvo sledeči opravilnik:

Besedo na konferenci imajo le delegatje; če hoče tudi kdo izmed gostov govoriti, mora to dovoliti zbor.

2. Referentom se dovoli za izvajanja eno uro časa; v debato 10 minut.

3. K enemu in istemu predmetu se sme govoriti samo dvakrat.

4. Kdor želi besedo, se mora pisмено priglasiti pri predsedniku.

5. K vsakemu predlogu ima predlagatelj za utemeljevanje predloga besedo.

Liberalni železničarski organizaciji.

Imamo nebroj važnejših in hvaležnejših poslov, kot pa pričakati se v enomer z našo tovarniško organizacijo, ki sliši na ime »Zveza Jugoslovanskih železničarjev«, a vendar je med našimi železničarji še vedno peščica nerazsodnih ljudi, ki ne uvideva svojih razrednih interesov in ne razumevajo svoje stanovske solidarnosti. Prisiljeni smo zato nehote, zopet in zopet kazati tem nerazsodnim in zaslepljenim poedincem ves humbug, ki ga uganja ta čudna organizacija.

Kamorkoli se ozremo, povsod okrog stoji celokupno delavstvo iste stroke sklenjeno in utrjeno v svoji enotni strokovni organizaciji, saj leži vendar na dlani, da je uspešen boj za doseg skupnih interesov mogoč le v enotni strokovni organizaciji.

Češki, hrvaški, bosanski i. dr. železničarji so že davnaj pomedli iz svojih vrst vse klikarstvo in separatistične težnje posameznih nadutežev ter strnili svoje vrste v enotne železničarske organizacije. Le na Slovenskem zapeljuje še vedno par priveskov irakarske liberalne stranke naše nerazsodne tovariše, da pljujejo v lastno skledo.

Kdo pa so pravzaprav ti ljudje? Le pogledjmo v njihove vrste in na prvi pogled bomo opazili, da je to skoro izključno le oni del uradništva, ki se danes na vse kriplje peha za različna korita in katerim je organizacija le sredstvo za doseg njihovih nečednih ambicij. Železničarji naj bi bili po mnenju teh ljudi le njihova osebna garda in lestevica, po kateri bi plezali do dobro plačanih mest in naslovov.

Kdor tega človek še ni uvidel, so se mu mo-

rale odpreti oči v skandalozni vlogi, ki so jo igrale glave te liberalne bratovščine pri uvedbi osemnurnega delavnika.

Pod pritiskom organiziranja delavstva je izpolnila Narodna vlada to staro zahtevo vsega svetovnega proletarijata. Upravičeno smo pričakovali, da bo tudi maloštevilno delavstvo meščanskih strank hvaležno socialni demokraciji za to prevažno zmago in nismo se varali. Povsod je delavstvo navdušeno pozdravilo ta sklep, le slovenska liberalna železničarska organizacija, oziroma njeni predstavitelji, domišljavi in navdušeni šefi in vodilni uradniki so na vse kriplje ovirali in še ovirajo izvršitev tega velikega uspeha. Zakaj? Pri najboljši volji ne moremo najti druge razlage, kot da so se hoteli s tem prikupiti na najvišjih mestih, ter si na račun zaslepljenih železničarjev priboriti par novih zvezd za svoje zlate ovratnike. Vse smo pričakovali, ali od teh ljudi, saj poznamo že od nekdaj njihovo delavstvu sovražno stremenje in čustvovanje, a da si bodo upali tako očitno pokazati svojo nečedno barvo, tega nismo mogli verjeti nikdar. Marsikaj čudnega se godi danes po naših deželah, marsikaj še bolj čudnega nas čaka, zato je neobhodno potrebno, da stoji delavstvo, predvsem pa še železničarji, zvesto na straži ter skrbno pazi, kako se kuje njegova usoda. Živimo v takih časih, da je naravnost zločin, zapeljavati delavstvo ter krhati njegovo strokovno organizacijo, podlost pa zlorabljati delavstvo, zlasti še železničarje v doseg različnih osebnih interesov in namenov. Skrajni čas je zato, da vsi železničarji to spoznajo in enkrat za vselej obračunajo s separatističnimi gonjmi, ki jih uprizarja par nadutih in častihlepnih liberalnih podreptikov na račun ostalih železničarjev. Če bi bilo kedaj potrebno, da se združijo naše vrste strnjene, je to danes, zato na delo, da se združijo vsi železničarji v oni organizaciji, ki se že desetletja nad vse uspešno bori za njihove interese, v oni stranki, ki že desetletja neustrašeno zastopa interese vsega svetovnega proletarijata.

Železničarska stavka v Trstu.

V noči od 1. na 2. februarja t. l. so zapustili tržaški železničarji delo, ker niso železniške uprave nakazale osobju obljubljenega 50% doklada. Na shodu je bila izvoljena deputacija, katera je šla k ravnatelju Serani, vodju železniških uprav v Trstu, da mu sporoči zahteve železniškega osobja. Gospod Serani je obljubil deputaciji, da se bode 1. februarja t. l. izplačala doklada. O železničarskih zahtevah je razpravljala tudi strokovna komisija v Trstu.

Nedvomno se je dognalo, da se obljubljena doklada ne izplača za mesec februar, vsled česar je sklicala organizacija shod, da zavzame stališče napram temu dejstvu.

Shodu je predsedoval sodrug Prijatelj, poročal pa je član deputacije sodrug Končnik Ferdo. Po dolgi debati je shod soglasno sklenil vstopiti ob polnoči v stavko. Zaupniki, posebno sodrug Končnik, je miril razdražene zborovalce, ali vse pomirjevalne besede zaupnikov so odletele na nejevolji zborovalcev, kakor bob od stene. Ob 12. uri v noči je pričela stavka železničarjev v Trstu. Solidarnost v tej stavki je bila popolna. Italijanska soldateska, ki se ne čuti več varna in ki vidi strahove na steni, je takoj nastopila z vso brutalnostjo. Zaprla je že prvi dan 150 železničarjev in je nadomestila stavkujoče železničarje z onimi iz kraljestva. Ali socialno-demokratska misel se ne ustavlja pred mejami različnih držav, marveč vžge srca proletarcev tudi onkraj umetnih mej. Italijansko osobje je takoj pričelo s pasivno resistenco tako, da je vozil vlak iz Trsta do Nabrezine (16 km) po 8—10 ur.

Strojvodje, nepoznavajoči stroje in progo, so zažgali 16 strojev tako, da so malodane vsi stroji v Trstu neporabni. Ali eno moramo konstatirati, dočim so bili železničarji kot proletarci ne glede

na narodnost solidarni, smo našli v bratskem obljemu železniške uprave ene države z drugo.

V hudi stiski — je poslala južna železnica italijanskim mogotcem pet strojev v Trst na pomoč. Zakaj se je to storilo, nam ni znano, ali že danes slovesno izjavljamo, da ne pošljemo niti enega uslužbenca ali delavca v Trst, da bi krumiril našim lastnim rojakom, ki bijejo orjaški boj proti italijanskemu nasilju v okupiranem ozemlju.

Tržaški železničarji so posegli po skrajnem sredstvu šele tedaj, ko niso imeli nobeno drugo sredstvo več, ki bi jih dovedlo do njih pravic. S 1. januarjem 1919 se je uvedlo toboljšanje za vse železničarje, in če jih italijanska vlada porablja v službi, mora dati tudi temu osobju vse stare pravice, ki so si jih pridobili s svojo močno organizacijo že v stari domovini.

Ko so Italijani prevzeli v okupiranem ozemlju železniške uprave, so se obvezali plačevati osobju isti zaslužek kakor so ga imeli do tedaj. Ali teh obljub niso držali ti gospodje.

Železničarji niso vstopili v stavko na svojo pest, marveč so imeli nešteto posvetovanj z ostalimi organizacijami in so šele tedaj vstopili v stavko, ko so jim v to privolile ostale organizacije. Italijanska vlada pa je po njeni stari navadi zadržala z brutalno silo to delavsko gibanje. Zaprla je vse navskriž. Skrupucala je obtožbo po zakonih, ki pri nas ne eksistirajo.

Sestavilo se je v to svrhu posebno vojaško sodišče, pred katerim so se morali zagovarjati železničarji: Fran Bizjak, Ivan Gregorka, Alojzij Trošt, Josip Gorišek, Anten Cerneka, Anton Simčič, Anton Spetič, Maks Merzek, Jernej Ševrok, Ivan Prolog, Ivan Brence, Alojzij Antončič, Alojzij Podbršek, Lovro Sitar, Ivan Bolčina, Mihael Rutar, Anton Vuga, Josip Germek, Filip Sever, Gašper Sorč, Anton Kugler, Alojzij Valentinčič, Anton Janša, Alojzij Potočnik, Josip Margon, Valentin Robin, Primož Korošec, Franc Kokošar, Mihael Rustja, Vincenc Slokar, Alojzij Besednjak, Mihael Pavlin, Josip Battig, Anton Katalan, Fran Skok, Ivan Cveljič, Andrej Jamšek II., Ivan Šobernik, Gašper Vatešič, Aneton Stor, Andrej Mejač, Vincenc Kovačič, Fran Furlan, Martin Pirnat, Ivan Spamperle, Jakob Kert, Rudolf Križmančič, Lovrenc Zvokelj, Ivan Petelin, Fran Rucker, Ivan Arko, Jurij Maruzza, Alojzij Cupar, Ivan Vidmar, Matej Okroglič, Ivan Lozej, Lovro Sagmeister, Fran Zupančič, Ivan Majcen, Jakob Skopnik, Ferdinand Končnik, Josip Fargidin in Lovro Vascotto so stali pred vojaškim sodiščem obtoženi, da so v noči od 1. na 2. februar 1919 nenadoma zapustili delo na državni železnici, kjer so bili uslužbeni. Ker se je vsled tega prekinil promet, so oškodovali vojaškim in političnim interesom v Julijski Benečiji.

Skoraj vsi obtoženci so priznali in izpovedali dejanje, radi katerega so bili obtoženi.

Posebno važna je bila izpovedba Ferdinanda Končnika, ki je rekel, da je shodu predsedoval Prijatelj. Razpravljali so o 50% dokladi, ki gre železničarjem. Pripomni, da je v imenu delavcev kot njihov zaupnik posredoval pri komturju Seraniju, kateri je zagotovil, da se bo železničarjem 1. februarja nakazala tudi doklada. Končnik je o tem obvestil delavce. Dne 30. januarja je pa zvedel, da se doklada ni nakazala. To je napravilo na delavce globok vtis. Bil je s predsednikom Prijateljem pri postajnem načelniku, toda zaman. Pravi, da je bila masa železničarjev na shodu ogorčena in čeprav je bil on kot zaupnik proti štrajku, je šla med delavstvom ena sama beseda: štrajk!

Ko so se zaslislale priče, je govoril državni pravdnik, ki je zahteval najnižjo kazn od 2 do 5 mesecev. Za njim je govoril zagovornik odvetnik Padoa, ki je naglašal, da štrajk ni imel političnega ozadja, da se je na dotičnem shodu govorilo le o 50% dokladah, ki gredo železničarjem; še pod staro vlado je bil štrajk takorekoč zakonito orožje delavstva. Zahteval je oprostitev za vse obtožence, če ne pa vsaj mile kazni. Sodni

dvor se je umaknil na posvetovanje in ko se je vrnil, je proglasil naslednjo razsodbo:

Vsled pomanjkanja dokazov se oprostite Jurij Maruzza, Andrej Janšek, Alojzij Besednjak, Valentin Robin, Ivan Močnik, Fran Kokošar, Josip Battig in Mihael Pavlin. Ostali se spoznajo krivim, da so se pregrešili proti guvernerjevemu razglasu od dne 30. novembra 1918 in se obsodijo: Ferdinand Končnik in Jakob Skopnik vsak na pet let ječe in 2000 lir globe; Ivan Prelog, Josip Goršek in Alojzij Valentinčič vsak na tri leta ječe in 500 lir globe; vsi drugi obtoženci pa vsak na dve leti ječe in 200 lir globe. Obtoženci imajo pravico, da se v 24 urah pritožijo na vrhovno vojno sodišče.

Komisija strokovnih organizacij je naročila odvetniku Zennaru, da vloži pritožbo.

Obiasti so potom vojaškega zagovornika na vrhovno poveljstvo podale prošnjo za pomiloščenje obsojenih železničarjev.

»Lavoratore« se opetovano pritožuje, da ne sme več poročati o stvari in se pridržuje, da bo govoril o tem takrat, ko bo dovoljeno.

Najbolj nedostojno se je obnašal tržaški odvetnik dr. Robba, ki je oblatil vse ostale železničarje samo zato, da je dosegel oprostitelno razsodbo za njegova dva klienta. Ta šarlatan ima zelo temno preteklost.

Ta drakonska kazen jasno kaže, kaj imajo Slovenci pričakovati, če Italija trajno obdrži to zasedeno ozemlje. Tako kakor vlada Italija v teh krajih, tako ni vladala niti Turčija. Italija ni ničesar storila za to, da bi se cene na življenskih potrebščinah znižale, nasprotno se vsaki dan zvišujejo cene na trgu, plače so se pa tako znižale, da je pričakovati, da bo v najkrajšem času izbruhnila delavska revolta. Pa tudi v Italiji ni boljše. Tudi tam vre na vseh koncih in krajih. Ta obsodba železničarjev pa bo le podkurila revolucijo.

Od Narodne vlade zahtevamo, da vloži protest proti preganjanju slov. železničarjev v Trstu na mirovno konferenco v Parizu, da s tem dokumentira preganjanje slovenskega življa v zasedenem ozemlju.

Dopisi.

Svobodno zaprta v Jugoslaviji! Pri prihodu vlaka štev. 508 v Zagreb dne 4. februarja 1919 oddala sta M., nadspovednik in P., prtljažni mojster, po predpisanih določbah službujočemu uradniku in uslužbencu vlak in prtljago, ki je razvidna iz podpisanega prejemnega zapisnika.

Po preteku ene ure sta bila M. in P. obveščena, da se zgleda pri načelniku postaje, gosp. Pirjevecu, kateri je njima povedal, da je bilo z enega potnega koša oddanega na postaji Tržič, za Zagreb konstatiran primanjkljaj. Po stranki konstatiran primanjkljaj je bil, sedem parov čevljev. Ker dotični potni koš pri sprejemu od strani postaje Zagreb ni bil nič pokvarjen, iz česar bi se moglo sumiti, da je kaj ukradenega in ker M. in P. nista nič vedela o tem, jih je peljal postajni načelnik v kolodvorsko stražnico. Tam je že stražnik čakal. Kje so cipele? M. in P. da vprašata, kakšne cipele zahtevate od naju, vsaj midva nista nobenih cipel sprejela. Kaj je v košarah ali v zabojih, tega midva ne znava in sva zato tudi neodgovorna, ker sva sprejela samo kose, ne pa vsebino. Stražnik še enkrat pravi, vidva sta za vse odgovorna, kar mu tudi gospod načelnik pritrdi. Nato izpraševanje se gospod načelnik odstrani in stražnik naju od nog do glave preišče, kakor največja zločinca. Izpraševal naju ni več, ker je že imel vse v ovadbi napisano, iz katere je zapisnik napravil. Po končanem zapisniku naju odpeje na glavno policijsko stražnico, kjer so naju gonili iz ene sobe v drugo, tako dolgo, da so naju vendar enkrat v eno majhno sobo pod »ključ dali«.

Po posredovanju vlakovodnega preglednika g. Z. in drug. ta oseba pri žel. nadzorniku gosp. Bračiču, sta bila M. in P. iz zapore izpuščena. Iz zapisnika, katerega so nam prečitali pri izpustu iz zapore, je razvidno, da je naju g. postajni načelnik v Zagrebu direktno policiji naznanil kot zločinca in kakor je tudi službujoči stražnik priznal, da je na povelje načelnika naju odpeljal v zapor. G. načelnik je izjavil, da je bilo petkrat pri označenem vlaku pokradeno in zmiraj po isti dvojici, to se pravi: da sva bila v vseh slučajih midva tata, četudi sva vlak štev. 508 prvičkrat pripeljala v Zagreb. Iz tega je razvidno, da je ta ovadba g. načelnika infamna denunciacija in, da so bile košare v Ljubljani pred vlakom odhodom še enkrat zvagane — je druga laž. Ko je naju dedektiv iz zapore nazaj pripeljal, sta M. in P. g. načelniku povedala, da je to laž, kar je stražniku povedal,

se je pa g. načelnik začel prati, da on ni tako mislil — ali zapisnik je tukaj, tam je jasno povedano, kar je načelnik denunciral. Ko je dedektiv izprevidel, da je g. načelnik lagal, mu je rekel: Nimaš povoda, da bi ta dva imeli zaprta! Klarjam se, pa je nas zapustil. Nazadnje je vendar rekel, ali se je vama kaj zgodilo, če sta bila enmalo zaprta? Kaj? kako infamno.

Iz teh navedenih razlogov se čutiva M. in P. vsled označene ovadbe tatvine po načelniku postaje Zagreb, g. Pirjevec-u, žaljena na časti in poštenosti in zahtevamo odločno zadoščenje.

Iz različnih strani smo že slišali pritožbe proti temu gospodu, ki je prišel z Dunaja in bi rad sedaj tudi na slovenski zemlji komandiral in zapiral po durajskem načinu. Ali gospoda bo treba naučiti, da ni na Dunaju več, ampak v Zagrebu, in da živimo v dobi revolucije. Narodnost je temu gospodu samo sredstvo za doseg svojih sebičnih ramenov. — Marinka Franc, nadspovednik južne železnice, Pušnik Anton, vlakovodja južne železnice.

Zvezarja. S odlokom uradnega lista ravnateljstva drž. žel. SHS se ukazuje odtegnitev članskih prispevkov za »Zvezo« pri blagajni.

Pa bode še kdo dvomil, da ne napredujemo v Jugoslaviji.

Sodrug Zintl se poslavlja. Ljubljanska kr. skupina je izgubila enega zelo marljivega in zavrednega člana, sodruga Zinteln, ki je bil premeščen v Gradec. Kremenit značaj, izboren in pošten sodrug je nas zapustil, ali ostal nam bo vedno v dobrem spominu in moramo le čestitati graškim sodrugom na tej pridobitvi.

V poslanem dopisu se poslavlja od nas in prosi vse, one sodruge odpuščanja, katerim je kedaj brez vednosti storil kako zlo. Ne, sodrug Zintl, ničesar Ti nimamo odpuščati, ker nam nisi nikdar nič slabega, nasprotno veliko dobrega naredil. Nadaljuj tudi na Tvojem novem službenem mestu delo, ki si ga pri nas pričel. Tvoj spomin, dragi sodrug, ostane trajen med nami, če tudi nas ločijo državne meje.

Vodstvo kr. skupine Ljubljana I. Splošne železničarske organizacije za Jugoslavijo.

Pregrešna pozabljivost, ali pa zlobnost. Gospod dr. Vončina trdi v »Jugoslovanskem Železničarju«, da ni res, da je bil sodrug Perdan radi osemurnika pri njemu in, da ni imel še do danes to časti osebno poznati sodruga Perdana.

Ta izjava je navadna laž, ker sem šel 25. januarja ob 12. uri, vrnivši se od poverjenišтва za promet, k ravnateljstvu državne železnice ter izročil osebno resolucijo glede osemurnika, ki je bila sprejeta na shodu dne 24. januarja t. l.

Gospod Vončina me je vprašal: »Was wollen Sie?« (to menda ni slovensko). Nato sem mu odgovoril, da nimam časa za diskuzijo in ga naprosil, če lahko odidem. Jo, Jo, in nato sem odšel.

Žalostno pa je, če inteligentni ljudje javnost tako grdo farbajo; kaj je ta gospod pozabil, da smo bili trije, torej dve prič. Javnosti pa hočem s tem pokazati, kako renegati se nahajajo v tej Zvezi, in ki blatijo poštene ljudi v javnosti le radi tega, ker nočejo biti hlapci kapitalu.

Perdan.

V nedeljo, dne 16. t. m. se je vršil v Kranjski gori pri Jurcu javni ljudski shod, na katerem je poročal sodrug Škobil. Udeležba je bila obilna, prišle so tudi ženske poslušat. Govornik je v dvehurnem govoru pojasnil in orisal razmere v stari Avstriji, katere so privedle do poloma. Nadalje politične in gospodarske razmere v Jugoslaviji ter pojasnil stališče socialne demokracije. Ker je bilo navzočih več železničarjev, je govornik razložil tudi preosnovo železničarske organizacije.

Navzoči so pazno sledili izvajanjem govornika in so nazadnje izrazili željo, da se čimprej ustanovi konsumno društvo v Kranjski gori, ker niso več voljni prenašati oduševstva posameznih trgovcev.

Domače vesti.

Vozni red osebnih in mešanih vlakov na progah ravnateljstva državnih železnic SHS v Ljubljani.

Proga Trbiž - Jesenice. Odhodi iz Trbiža ob 8. uri 6 minut dopoldne in 6. uri 21 minut popoldne; prihodi na Jesenice ob 9. uri 20 minut dopoldne in 7. uri 35 minut popoldne; odhodi iz Jesenic ob 10. uri 30 minut dopoldne in 10. uri 5 minut ponoči; prihodi v Trbiž ob 11. uri 45 minut dopoldne in 11. uri 20 minut ponoči.

Proga Jesenice - Bistrica - Bohinjsko jezero. Odhodi iz Jesenic ob 10. uri 35 minut dopoldne in

10. uri 10 minut ponoči; prihodi v Bistrico - Bohinjsko jezero ob 11. uri 34 minut dopoldne in 11. uri 9 minut ponoči; odhodi iz Bistrice - Bohinjsko jezero ob 8. uri 6 minut dopoldne in 6. uri 36 minut popoldne; prihodi na Jesenice ob 9. uri 15 minut dopoldne in 7. uri 45 minut zvečer.

Proga Jesenice - Ljubljana glavni kolodvor. Odhodi iz Jesenic ob 5. uri 19 minut dop., 10. uri 20 minut dop. in 8. uri 22 minut zvečer; prihodi v Ljubljano glavni kolodvor ob 7. uri 36 minut dop., 12. uri 40 minut pop. in 10. uri 46 minut ponoči; odhodi iz Ljubljane glavni kolodvor ob 6. uri 57 minut dop., 11. uri 54 minut dop. in 6. uri 45 minut pop.; prihodi na Jesenice ob 9. uri 30 minut dop., 2. uri 31 minut pop. in 9. uri 18 minut ponoči.

Proga Kranj - Tržič. Odhodi iz Kranja ob 8. uri 15 min. dopoldne, ob 1. uri 5 minut pop. in ob 8. uri 25 minut ponoči; prihodi v Tržič ob 9. uri 12 minut dopoldne, ob 1. uri 59 minut pop. in 9. uri 19. minut ponoči; odhodi iz Tržiča ob 5. uri 31 minut dopoldne, ob 9. uri 30 minut dopoldne in ob 6. uri 30 minut popoldne; prihodi v Kranj ob 6. uri 18 minut dop., ob 10. uri 16 minut dopoldne in ob 7. uri 19 minut popoldne.

Proga Ljubljana držav. kol. — Kamnik. Odhodi iz Ljubljane državni kol. ob 7. uri 48 minut dop., ob 3. uri 10 minut pop. in ob 7. uri 30 minut zvečer; prihodi v Kamnik ob 9. uri 2 minuti dop., ob 4. uri 34 minut pop. in ob 8. uri 45 minut zvečer; odhodi iz Kamnika ob 5. uri 28 minut dop., 12. uri opoldne in ob 5. uri 5 minut pop.; prihodi v Ljubljano državni kol. ob 6. uri 44 minut dop., 1. uri 18 minut pop. in ob 6. uri 26 minut popoldne.

Proga Ljubljana glavni kol. — Novo mesto, Bujarci - Kočevje. Odhodi iz Ljubljane glavni kol. ob 8. uri dop. in 7. uri 4 min. pop.; prihod v Novo mesto ob 10. uri 55 minut dop. in 9. uri 58 minut ponoči; prihodi v Bujarce ob 1. uri 16 minut pop. in 12. uri 8 minut ponoči; prihodi v Kočevje ob 11. uri 11 minut dop. in 10. uri 16 minut ponoči; odhodi iz Kočevja ob 5. uri 50 minut dop. in 5. uri 46 minut pop.; odhodi iz Bujarcev ob 3. uri 53 minut zjutraj in 3. uri 50 minut pop.; odhodi iz Novega mesta ob 6. uri 3 minute dop. in 6. uri 2 minute pop.; prihodi v Ljubljano glavni kol. ob 8. uri 59 minut dop. in 9. uri 3 minute ponoči. Na delni progi **Trebnje - Novo mesto** odhod iz Trebnjega ob 6. uri 42 minut dop., prihod v Novo mesto ob 7. uri 16 minut dop.; odhod iz Novega mesta ob 9. uri 16 minut dop., prihod v Trebnje ob 9. uri 50 minut dopoldne.

Proga Trebnje - St. Janž na Dol. Odhodi iz Trebnjega ob 10. uri 30 minut dop. in 9. uri 33 min. ponoči, prihod v St. Janž na Dol ob 11. uri 28 min. dop. in 10. uri 31 minut ponoči; odhodi iz St. Janža na Dol ob 5. uri 28 minut dop. in 4. uri 59 minut pop.; prihodi v Trebnje ob 6. uri 32 minut dop. in 6. uri 25 minut popoldne.

Proga Novo mesto - Straža - Toplice. Odhodi iz Novega mesta ob 11. uri 12 min. dop., 4. uri pop. in 10. uri 10 minut ponoči; prihodi v Stražo - Toplice ob 11. uri 30 minut dop., 4. uri 18 minut pop. in 10. uri 28 minut ponoči; odhodi iz Straže - Toplice ob 1. uri 27 minut dop., 11. uri 52 minut dop. in 5. uri 20 minut pop.; prihodi v Novo mesto ob 5. uri 45 minut zjutraj, 12. uri 10 minut pop. in 5. uri 38 minut popoldne.

Proga Spodnji Dravograd - Velenje - Celje. Odhodi iz Spodnjega Dravograda ob 8. uri 41 minut dop. in 5. uri 23 minut pop.; prihodi v Velenje ob 11. uri 48 minut dop. in 7. uri zvečer; odhodi iz Velenja ob 5. uri 39 minut dop. in 7. uri 10 minut pop.; prihodi v Celje ob 6. uri 58 minut dop. in 9. uri 15 minut ponoči; odhodi iz Celja ob 7. uri 44 minut dop. in 1. uri 50 minut pop.; prihodi v Velenje ob 9. uri 13 minut dop. in 4. uri 22 minut pop.; odhodi iz Velenja ob 9. uri 43 minut dop. in 4. uri 44 minut pop.; prihodi v Spodnji Dravograd ob 11. uri 20 minut dop. in 7. uri 56 minut zvečer.

Zveza industrijev. Dne 9. t. m. so sestali industrijci raznih panog k ustanovni skupščini »Zveze industrijev«. — Predsedoval je V. Majdič iz Kranja. Vlada je bila zastopana po podpredsedniku dr. Žerjavu. — Skenjenih je bilo več resolucij. — Naglašalo se je, da hočejo z drugimi stanovci živeti prijateljsko. Priglasilo se jim je 90. Odbor je naslednji: Predsednik Vinko Majdič, Kranj; podpredsedniki so štirje: I. Polak, Dragotin Hribar, ravnatelj Avgust Praprotnik in Ivan Knez. Namestnika: Fr. Bonač, Ljubljana in Peter Kozina, Tržič. V odbor, ki sestoji iz predsedništva in 10 članov, so bili izvoljeni: Andrej Jakil, St. Janž, I. Dečman, Ljubljana; Josip Lenarčič, Vrhnika; inženir Remec (Bahovčevi nasledniki); A. Kajfež, Kočevje; Fran Bonač, Ljubljana; Peter Kozina, Tržič; ravnatelj I. Smrtnik, Celje; H. Pogačnik, Ruše; Janko Tavčar, Celovec. Preglednika: Fr. Golob, Ljubljana in Fran Roblek, Žalec.

Slovenski kapitalisti se organizirajo, proti komu? — proti slovenskemu delavcu. Med vojno so ga odirali — po vojni hočejo nadaljevati to delo.

Bum, bum, Kopač razkrinkan! — Tako poje zolti »Železničar« štev. 6 z dne 7. svečana t. l.

Kaj se je pa zgodilo, da delajo ti kapitalistični hlapeci tako bobnečo reklamo? —

Kopač je namreč trdil, da je sicer Zveza bila navidežno za upeljavo osemurnika na železnicah, da so pa vsi Zvezarji na vodilnih mestih delali z vsemi močmi na to, da se prepreči naredba Narodne vlade. To smo v zadnji številki našega lista tudi nepobito dokazali. In če vsi ti dokazi še ne zadostujejo, evo, še en nov dokaz, kako vneto delajo Zvezarji za osemurnik:

Pretečen teden se je podala deputacija obstoječa iz zastopnikov obeh organizacij k postaje-načelniku gosp. Štefinu v Mariboru, da izposluje osemurni delavnik za vse osebe te postaje. Sodrug Gajšek in gospod Rebol, slednji član Zveze, sta opozorila gospoda načelnika, da je tozadevno naredbo izdala Narodna vlada. Gospod načelnik je odgovoril, da mu je obratno nadzorništvo v Ljubljani naročilo, da upelje le za delavce osemurnik, ne pa tudi za nameščence. Jaz ne morem uvesti osemurnika le za delavce, ker delajo le-ti z nameščenci skupaj službo. Kaj naj gre mladenci, ki je komaj nekaj dni na železnici, po osemurnem delu domu, stari, v službi osiveli nameščenci naj pa še naprej opravljajo službo do 24 ur. Da ne delam nobenemu krivice, raje ne upeljem za nobenega osemurnik. Kdo je tukaj kriv zavlačanja upeljave osemurnika. Gospod načelnik Štefin, ali je to kriv dotični Zvezar na merodajnem mestu, ki izdaja take nesmiselne ukaze postaje-načelnikom. Gospod Deržič sedi v eni pisarni s tistim gospodom, ki dela na to, da bi onemogočil vladno naredbo. Tam naj predsednik Zveze poteka, ne pa da udriha po Kopaču, ki že 30 let dela za dosego osemurnika na železnicah. Evo nov dokaz, da Zvezarji na merodajnem mestu branijo uvesti osemurnik na železnicah s tem, da dajejo vladni naredbi nasprotujoče ukaze. Gospod Deržič, ta bojaželjnost, je sam opetovano ponavljal, da se to naredbo ne da povsod izvesti. Za njim besediči gospod Roglič in razni drugi podrepaniki železniških uprav. Vsakemu političnemu abecedniku je znano, da se zavedno delavstvo skoraj 30 let bojuje za dosego te eminentne delavske postavke, dočim so bile brezizjemno vse žolte organizacije vedno nasprotne tej zahtevi.

Za dne 2. februarja so sklicali Zvezarji v hotel »Union« javen železničarski shod in so ga oglasili v štev. 5 njih trobila nastopno obvestilo:

V nedeljo, dn 02. svečana, se vrši javen železničarski shod od dveh popoldne v dvorani hotela »Union« v Ljubljani. Tovariši pridite vsi! Prinesite seboj legitimacije!

Hinavci! na eni strani javen železničarski shod (to je namenjeno za javnost), tajno pa prinesite legitimacije seboj. Sleparki javnega mnenja sta in nič drugega ne.

Kar se pa tiče Kopačevega vabila na shod, je to ravno tako umazan maneuver, kakor vse vaše dosedajno delovanje. Kopač še do danes ni dobil vročeno citirano vabilo. Konečno vam bodi povedano, da ima Kopač važnejše posle, kakor da čaka doma vašega vabila, da prisostuje takim komedijam, v katerih igrata dolgi Janez-pretepač in politični začetnik Deržič glavno ulogo.

Na drugo gobeždičanje ne odgovarjamo, ker bi dajali s tem tej bratovščini preveč časti.

—1—

Naredba poverjenišva za promet v sporazumu s poverjeništvom za finance štev. 292.

Do preklica, dokler trajajo sedanje izredne razmere, se potne pristojbine državno-železniškega osobja v območju Narodne vlade SHS v Ljubljani določajo tako-le:

I. Diete in trošnine.

§ 1. Uradnikom gredo nastopne diete: Služb. razred 5. popolne diete 32 K, skrčene 25 K. 6. službeni razred popolne diete 28 K, skrčene 22 K. 7. službeni razred popolne diete 24 K, skrčene 20 K. 8. službeni razred popolne diete 22 K, skrčene 18 K. 9. službeni razred popolne diete 20 K, skrčene 16 K. 10. službeni razred popolne diete 18 K, skrčene 14 K.

Železniški aspiranti, volonterji in diurnisti prejemajo diete 10. uradniškega razreda.

Pri potovanju preko meje države SHS se računajo dvojne diete; znotraj te meje, a preko območja Narodne vlade SHS v Ljubljani, pa pol-druge diete.

§ 2. Poduradniki, oficijantke, manipulantke in siuge dobivajo trošnine v nastopni izmeri:

Poduradniki z 2000 K ali več letne čiste plače 16 K popolne trošnine, skrčene trošnine 14 K, poduradniki z manjšo plačo, dalje oficijantke in manipulantke 14 K popolne trošnine, skrčene trošnine 12 K; sluge vsih plačilnih stopenj 10 K popolne trošnine, skrčene trošnine 8 K.

Glede potovanja preko mej veljajo določila § 1.

§ 3. Druga določila o tej stvari, zlasti o polovičnih dietah in trošninah, ostanejo v veljavi.

II. Potni troški.

§ 4. Potni troški so:

1. Treščevni povprečnina (§ 12. regulativa) po 12 K za uslužbenca, ki imajo pravico do trošnin.

2. Dovožnina, kakršno dobivajo državni uradniki (naredba celokupne Narodne vlade SHS v Ljubljani z dne 12. decembra 1918, štev. 201, § 4. točka 3. (Uradni List štev. 15.).

Dovožnina se sme zaračunati le v tistih primerih, v katerih se je doslej zaračunjal voz po tarifi ali krajevno običajnih cenah.

3. Drugi troški po regulativu.

III. Končna določila.

§ 5. Vsa dosedanja določila se razveljavljajo, kolikor se ne strinjajo z zgornjimi. Sedanje draginske doklade zgoraj navedenim potnim pristojbinam se odpravljajo.

§ 6. Nakazane potne povprečnine naj nakazujejoča oblast sorazmerno zviša.

§ 7. Ta naredba ima veljavnost izza dne 1. novembra 1918.

293. Naredba poverjenišva za promet v sporazumu s poverjeništvom za finance o odškodninah za rodbine državno-železniškega uslužbenstva, ki morajo z ozirom na izredne razmere živeti ločeno.

Za uslužbenstvo državnih železnic veljajo določbe naredbe z dne 16. decembra 1918, št. 202. (Uradni List štev. 15) le toliko, kolikor so ugodnejše nego določbe regulativa za državne železničarje; sicer pa ostanejo v veljavi predpisi regulativa.

294. naredba poverjenišva za promet v sporazumu s poverjeništvom za finance o začasnem honoriranju državno-železniškega uslužbenstva na zasadenem ozemlju na severni meji koroški in štajerski.

V izrednih primerih se sme državno-železniškim uslužbencem, ki opravljajo službo s posebno težkimi pogoji, podeliti za vsak primer posebej celu primerna podpora ali nagrada v izmeri ene četrtine ali polovice popolne diete.

V Ljubljani, dne 15. januarja. 1919.

Dr. Pestotnik s. r.

Dr. Kukovec s. r.

Shodi.

V nedeljo, dne 9. t. m. se je vršil v Zalogu društven shod ob obili udeležbi. Shoda se je udeležilo tudi nekaj Zvezarjev, med njimi dolgi Janez-pretepač, ki pa ni našel posla, ker je bilo tam dosti krepkih pesti, ki bi ga bile postavile pod kap, če bi se bil gnil.

Shodu je predsedoval sodrug Mislej, poročal je pa sodrug Makuc o ciljih naše organizacije.

Govornik je v poljudnih besedah razkladal obupen položaj železniškega osobja ter kazal pot, po kateri naj korakajo železničarji, da se osvojijo kapitalističnega pritiska. Omenil je tudi bratomorno delo »Zvezarjev«, ki razdirajo solidarnost med železničarji. Naša organizacija se je borila pred in po vojni za vse železničarje in je tudi dosegla precejšnje vspehe. Tudi naprej se hočemo bojevati, da dosežemo za železničarje, kar jim pritiče po človeških in božjih postavah.

Sodrug Žorga je poročal o nalogah naše organizacije. Neusmiljeno je bičal vojne oderuhe, ki so med vojno odrli revežem kožo in sedaj sede na polnih denarnih vrečah, pa rešujejo našo domovino na njih način. Oni preklinjajo vsakega s čifutom in nemčurjem, ki ne veruje, da so isti prelevili kri za domovino. Vlada, katero ni nikdo volil, nima časa razpisati volitve, ker se menda boji ljudstva.

Končno je razlagal pomen osemurnika na železnicah. Osemurnik ne bi nikdar imeli, če bi čakali gostobesedne Zvezarje.

Izvolil se je naslednji odbor, ki naj bode radi ondotnega članstva v vedni stiki z odborom kr. skupine Ljubljana I.: predsednik Mikec, blagajnik Mislej, odbor: Bertosi, Dovjak, Taufer in Židan.

Prožni obhodnik sodrug Orel se je pritoževal o krivicah, ki se godijo tej kategoriji uslužbencev. Vlaki imajo večurne zamude, vsled katerih se razteza delovni čas do neskončnosti, pa se po temi, ker ni ne petroleja, ne druge razsvetljave, borijo. Za vse to čezurno delo pa ne dobijo prožni obhodniki prav nobene odškodnine. Odgovarjal mu je sodrug Makuc.

Končno besedo je imel sodrug Žorga, potem je pa predsednik, zahvalivši se za obilno udeležbo, zaključil shod.

Po shodu je pristopilo lepo število članov. Izrazila se je tudi želja, da se priredi še več takih podučljivih shodov.

Tamošnji načelnik je baje žugal s črno listino tistim, ki se udeležijo shoda.

Sodrugji na delo — pa če popokajo od jeze naši nasprotniki.

M.

V Zagorju se je dne 3. t. m. vršil ustanovni občni zbor kr. skupine Splošne železničarske organizacije za Jugoslavijo, na katerem je poročal sodrug Žorga v imenu centralnega društva.

Poročilo se je sprejelo soglasno na znanje.

Odbor sestoji iz sledečih sodrugov:

Predsednik sodrug Goršek Anton, podpredsednik Vodišek Fran, blagajnik Zupančič Andrej, tajnik Zupančič Rudolf, namestnik Končar Alojzij, pregledniki Čuč Iv. in Šuštar Ivan. Podtajnika za progo, in sicer za Litijo Povšner Viktor, za Savo Kepa Martin, za Zagorje Mervik Leon, za Trbovlje Zrinšek Fran.

Zaupnik za Litijo: Šinkovec Fran,

zaupnik za Savo: Mohar Anton,

zaupnik za Zagorje: Mervik Ivan,

zaupnik za Trbovlje: Zorko Gregor.

V nedeljo, dne 9. t. m. se je vršil občni zbor kr. skupine Borovnica ob obili udeležbi.

Sodrug Slanovec je poročal o delovanju kr. skupine, sodrug Štrumelj o blagajniškem stanju. Končno se je predlagalo, da kr. skupina preosnovi v kr. skupino Splošne železničarske organizacije za Jugoslavijo.

Predlog je bil soglasno sprejet, poročila so se sprejela na znanje.

Nato se je sprejel soglasno nov odbor, ki sestoji iz sledečih sodrugov:

Predsednik Ahčan Andrej, podpredsednik Garicu Fran, zapisnikar Zupan Fran, blagajnik Štrumelj Fran, subblagajnika, za progo Verd-Borovnica, Debevec Jaka, prožni obhodnik; za progo Borovnica-Brezovica, Ivan Mivšk, prožni obhodnik; za kurilnico Mekinda Josip; preglednika Pustovrh Karl, strojevodja in Pavlovčič Josip, kurjač; knjižničar, Hrovatin Ivan. Odborniki: Troha Fran, Štrumelj Anton, Oblak Ivan in Rožman Fran.

Sodrug predsednik se je zahvalil za zaupnico v imenu vseh odbornikov in je obljubil, da bode delal nesebično za vse in prosi, da ga tudi vsi člani podpirajo, da bode mogel točno izvršiti sprejete naloge. Zahvalivši se za polno udeležbo, je zaključil občni zbor.

Po končanem obnem zboru se je vršil javen političen shod z dnevnim redom: Socialna demokracija in tisk.

K dnevnemu redu je poročal sodrug Kopač, ki je v nad dve uri trajajočem govoru razlagal bistvo socializma in pomen Jugoslovanske socialno-demokratske stranke za delavstvo.

Z vidnim zanimanjem so zborovalci sledili njegovim stvarnim izvajanjem in obljubili so, da se odkrižajo vseh dosedanjih strank in priklopijo edini pravični delavski stranki, socialni demokraciji. Vse stranke so dosedaj le varale ubogo ljudstvo in koritarile na stroške ubogega trpina.

Bodoče volitve bodo pokazale, kako misli delavno ljudstvo.

V delavskih hišah bomo pomedli z meščanskim časopisjem, ker ono nas le slepi in zavaja na kriva pota z namenom, da razcepi solidarnost delavstva. Tudi kmetje in obrtniki smo siti navduševanja, posebno še za tako slabe gospodarje kakor smo jih imeli. Tudi mi se hočemo pridružiti vašim vrstam, saj se nam dostikrat slabše godi kakor delavcem. Naš nasprotnik ni delavec, ki z namj trpi in strada, ampak naši nasprotniki so tisti, ki so hodili med nas in gojili sovraštvo napram delavcem.

Pri točki gospodarske organizacije, je govornik razlagal njih pomen. Popolna emancipacija od te družbe je mogoča le tedaj, kadar se bodemo otrešli vseh pijavk, ki so glodale na našem telesu. Da bode možno ustanoviti lastno prodajalno, hočemo vsak po svojih močeh prispevati. Upisalo se je lepo število članov za konsumno društvo in

upamo, da bode mogoče v najkrajšem času prileti s poslovanjem konsumne zadruge v Borovnici.

A. T.

Zagorje ob Savi. V ponedeljek, dne 10. t. m. se je hipno raznesla vest po progi »Kopač je razkrinkan«, ali nikdo ni znal povedati več kakor to, da Kopača ni bilo na shod. Mi pa trdimo, da so le Zvezarji razkrinkani, da so delavski nasprotniki. Kdor stopi v vašo bratovščino, ta je tako slep, da mu ni treba zavezovati oči. Ali ste že pozabili na shod v Zidanem mostu, ko vam je naš sodrug Zupančič odkril vse vaše lumparije. Namesto, da bi se skesali svojih grehov, ste se pa spravili, kakor gladni volkovi na njega, da mu požrete še ta borni košček kruha, katerega mu deli železnica za njegovo trudačno delo. Sramujte se vašega demokratizma, ki ni nič drugega kakor kapitalistični patriotizem. Vaš greh, ki ga je vam razkril sodrug Zupančič, je tako velik, da vam ga nikdar več ne odpustimo. Vaše zaupanje na progi je splavalo po vodi in se ne vrne nikdar več. Vam sodrugom pa kličemo: zavedajte se, da je vaš spas edinole v »Splošni železničarski organizaciji za Jugoslavijo«. Tebi pa, po liberalnih frakcijah preganjani sodrug, le vrlo naprej, kmalo bode zadnji železničar na progi organiziran v naši organizaciji, to naj bode tebi v zadoščenje. Zveza je na smrtni postelji, le še postajenačelniki in prožni mojstri so v nje, pri nas ne najde več zavetišča.

Gospodu Ogrincu pa, ki upije, da nas bode vse rdečkarje odpravil v Nemško Avstrijo, ker smo Nemčurji in Madžaroni, povemo, da so bili ravno oni gospodje, ki so vzeli Jugoslovanstvo v zakup, tisti, ki so nas učili nemško, ker niso hoteli pred vojno in med vojno z nami govoriti drugače, kakor le nemško in da smo mi gotovo mnogo boljši Jugoslovani, kakor gori označeni politični mešetarji. Morda se še spominjate, kako ste nas svojočasno zato preganjali, ker smo preslabo nemško govorili.

Rdeča straža.

Dne 15. svečana se je vršil v gostilni pri Vergles-u na Savi občni zbor tukajšnje krajeve skupine.

Predsednik sodrug Pintar je orisal v jedratih besedah delovanje podružnice v pretečenem letu.

V daljšem govoru je opozarjal sodrug Skobl, naj se delavstvo v splošnem, posebno pa še železničarji zavedajo — in si zgrade na razvalinah razpadle Avstrije — v mladi Jugoslaviji, boljši položaj, kar je mogoče le potom močne in trdne organizacije, strokovne kakor tudi politične. Z vidnim zanimanjem in navdušenjem so zborovalci sledili njegovim izvajanjem.

V odbor so bili izvoljeni sledeči sodrug: Predsednik: Jože Mlakar; namestnik Ramuš Peter. Blagajnik: Sovšek Anton; namestnik: Levstek Alojzij. Zapisnikar: Narač Fran; namestnik: Zidanšek Karol. Knjižničar: Eržen Fran; namestnik: Sitar Jože. Preglednik: Črnalogar Fran; namestnik: Polajnar Fran. Zaupniki: Rajšp Fran, Jonke Alojzij, Šležič Jože, Maurič Fran, Tominec Ivan.

PROTESTNI SHOD ŽELEZNIČARJEV.

Da izrazimo našo solidarnost tržaškim železničarjem in povzdignemo ogorčen protest proti kruti in barbarski obsodbi za delavske pravice bojujočih se železničarjev, sklicuje »Splošna železničarska organizacija za Jugoslavijo« v soboto ob pol 6. uri zvečer v veliki dvorani hotela Union

javen železničarski shod

z dnevnim redom:

1. Protest proti italijanski vladj radi brutalnih obsodb železničarskega oboja v Trstu.

Na ta shod smo povabili Narodno vladu, zastopnike obeh železniških uprav in zastopnika francoskega odposlansva v Ljubljani.

Na tem shodu naj ne manjka noben železničar!

Društveni vestnik.

Vsem krajevnim skupinam »Splošne želez. org. za Jugoslavijo na znanje!

Društveno vodstvo sklicuje dne 2. in 3. sušca (ožnjaka) 1919. v Ljubljani

železničarsko konferenco

slovenskih, hrvaških, bosanskih in srbskih železničarjev s sledečim dnevnim redom:

1. Splošno poročilo.

2. Ujedinjenje vseh deželnih organizacij v centralno organizacijo za Jugoslavijo.

3. Predložitev spomenice za vse železniške kategorije države SHS.

4. Stališče razredne strokovne organizacije napram nacionalni organizaciji.

5. Razno.

Konferenca se prične dne 2. sušca točno ob 10. uri popoldne.

Vsaka kr. skupina Splošne žel. org. za Jugoslavijo pošlje do 100 članov po enega delegata, in za vsakih nadaljnjih 100 članov po enega delegata.

Gostje imajo vstop le proti izkaznicam, katere izdaja centralno vodstvo na priporočilo kr. skupine dotičnega člana.

Upravitelj konference se razglasi v strokovnemu glasilu »Železničar« v št. 4.

To pravilo velja tudi za vse deželne organizacije, železničarjev Hrvaške, Bosne in Srbije.

Kr. skupine izdajo poverila, katere morajo delegatje pokazati pri vstopu.

Delegatje se ima naznaniti centralnem društvenem vodstvu v Ljubljani Jožefov trg v (Mahrovi hiši) najkasneje do 26. svečana, (veljača).

Troške za delegacijo nosijo kr. skupine.

Po naročilu centralnega vodstva J. Kopač.

Kr. skupina Ljubljana II., »Splošne železničarske organizacije za Jugoslavijo« prosi tem potom člane te skupine, da oddajo društvene knjižice za državno železnico sodrugu Lahu, za južno železnico pa sodrugu Jerinu ali sodrugu Groboljšku v svrhu revizije.

Odbor.

Krajevna skupina Zidan most, Splošne železničarske organizacije za Jugoslavijo pozivlja vse člane te skupine, da poravnajo članarino najdlje do 25. t. m. in naj radi žigosanja oddajo članske knjižice, katerim naj priložijo listek z rojstvenimi podatki.

Članski prispevki znašajo od 1. januarja t. l. 4 K mesečno. Člane se s tem opozori, da naj redno plačujejo članarino, ker bi inače že po enem mesecu zaostanka izgubili že pridobljene članske pravice.

Izjeme so dovoljene le onim članom, ki so radi nesreče v družini prišli v hude denarne stiske in to le tedaj, če so to pred potekom naznanili pristojni kr. skupini.

Napram organizaciji naj stori vsak svojo dolžnost, če hoče, da bode tudi organizaciji možno izpolnjevati napram članom po pravilih prevzete dolžnosti.

Odbor.

Občni zbor kr. skupine Zidan most Spl. žel. org. za Jugoslavijo se vrši v nedeljo, dne 23. svečana ob pol 5. uri popoldne v društveni sobi z dnevnim redom:

1. Situacijsko poročilo tajništva.
2. Volitev odbora.
3. Poročilo društvenih funkcionarjev.
4. Raznoterosti.

Tega shoda naj se udeležijo tudi sodrug iz proge.

Občni zbor kr. skupine Reichenburg se vrši v nedeljo, dne 23. t. m. ob pol 9. dopoldne z običajnim dnevnim redom.

Na obeh shodih poroča o ciljih Spl. žel. organizacije za Jugoslavijo centralni tajnik sodrug Kopač.

Vestnik uprave.

Še so nekatere krajevne skupine, oziroma vplačevalnice tako malomarne, da se ali ne brigajo za to, kar se v upravnem vestniku razglasa, ali pa ga dotični funkcionarji sploh ne čitajo. Vkljub temu, da že dva meseca reklamiramo sezname članov, istih še vedno nismo prejeli iz Kranjske gore, Novega mesta in Rajhenburga (Blance). Prosimo torej, naj se nam te seznane takoj pošlje, da bode možno popolnoma urediti evidenco.

Obračune in spise v upravnih zadevah naj se pošilja upravi »Železničarja« v Ljubljani, Cesarja Jožefa trg št. 10, dopise glede shodov, pravovarstvenih zadev itd. centralnemu tajništvu Spl. železničarske organizacije istotam.

Uprava in centralno tajništvo Spl. železničarske organizacije ter uredništvo »Železničarja« se nahaja sedaj na Cesarja Jožefa trgu št. 10 v Ljubljani.

Obračune za mesec februar naj se izvrši tako, da bode najkasneje 10. marca že pri upravi v Ljubljani.

Istotako naj se pošlje upravi Spl. žel. org. v Ljubljani zaoske, ki se jih je nabralo za štokholmsko konferenco, da moremo enkrat zaključiti tudi ta račun.

»Železničarja« razpošljemo topot povečini posameznim tistim članom, ki so izven sedeža krajevnih skupin. Kjer pa je možno, da zaupniki še nadalje prejemajo list v zavojih in ga razdeljujejo članom, ostane to še nadalje v veljavi, da si

prihranimo na upravnih stroških. Pri skupinah, od katerih še nimamo članskih seznamov, pa nam tudi še sedaj ni možna točna odprema lista, razven, ako nam vodstvo naznani število iztisov, ki jih potrebuje za razdelitev.

V plačilnih polah naj se vselej označi tiste člane, ki prejemajo »Eisenbahnerja«. V blagajniških knjigah in izpiskih pa se za sedaj ne dela razlike, temveč se vse skupno vpiše in obračuna.

Pri naročanju »Eisenbahnerja« pa opozarjamo blagajnike, da bodo dobivali ta list samo tist, ki res ne znajo slovenski.

Ustanovnice in podpornice za »Železničarski dom« so že izgotovljene in jih sedaj razpošljamo za tiste, ki so že vplačali tozadevne zneske.

Tiskovine in potrdilno znamke za članarino se po večini že izgotovljene. Funkcionarji jih dobijo za sedaj še v omejenem številu, samo za prvo potrebo.

»Železničarski dom«. Po sklepu ustanovnega delegacijskega zbora naše organizacije naj se povsod in ob vsaki priliki nabira za »Železničarski dom«. In to vsled neznošne stanovanjske mizerije.

Železničarji naj zbirajo doneske ne le med seboj, temveč tudi med tistimi, ki so v stiku z železničarji in ki od njih žive.

Železničarskega koledarja imamo še nekaj izvodov. Kdor ga nima, ga še dobi.

Zaupniki, ki imajo še neprodane izvode in ni upati, da jih razprodajo v svojem področju, naj nam iste vrnejo, da moremo ustreči tistim, ki se želijo koledar.

Uprava Spl. žel. org.

Za »Železničarski dom« so prispevali: g. Julij Pedobnik 30 K, sodrug Josip Curhalek 50 K, skupina Škofja Loka (zbirka) 21 K, sodr. Fran Čretnik, Grobelno 7 K 50 vin., skupina Ljubljana I. (zbirka) 114 K (med temi sodr. Hartman 30 K, sodr. Grosek 20 K). Skupaj 222 K 50 vin. Prej izkazanih 10.483 K 24 vin. Vsega skupaj 10.705 K 74 vin.

Na splošno željo objavljamo tu posamezne darovalce imenoma; zneski, ki so navedeni pri teh imenih, so že zapodani v zgoraj navedeni skupni svoti (preplačila na veselici 5. januarja 1919 in drugi prostovoljni prispevki).

Darovali so kot preplačila za veselico: Trbuč 10 K, Marinšek 30 K, Grmnik 10 K, Marn 4 K, Kramar 10 K, Oblak Ivan 2 K, Mravljje 5 K, Preve Ignacij 2 K, Oblak Ivan 5 K, Agnoli 4 K, Škerl Marija 2 K, Škerl Anton, mesar 10 K, Pernat Franci 10 K, Brus Peter 2 K, Pankrac Marija 2 K, Stamer Ivan 5 K, A. Novak 5 K, Krestan Franc 3 K, Krže 10 K, Robežnik Ivan 10 K, Miš Franc 3 K, Rotar P. 4 K, Škerl P. 2 K, Škerl Andrej 2 K, Pleško Fr. 1 K, Belič Marija 1 K, Amon Franc 2 K, Velkavrh Jurij 5 K, dr. Anton Bonaventura Jeglič 100 K, P. M. Schmitt 4 K, Gorjan Karla 2 K, Goriška klet 2 K, Poženel Just 30 K, Seemann Pavel 10 K.

Nadaljnji izkazi sledijo. Istotako iz skupine Borovnica.

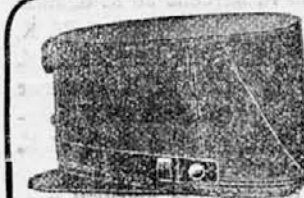
LISTNICA UREDNIŠTVA.

Slovenski železničar kl tarna, da je zapostavljen, naj navede konkretne slučaje; če hoče da bomo posredovali, naj se podpiše na dopis. Anonimni dopisi romajo v koš.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Kopač. Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Učiteljska tiskarna
registrirana zadruga z omejeno zavezo,
Ljubljana, Franciščanska ul. 6.

Tiskovine za stole, županstva in urade. Najmodernejše plakate in vabila za... shode in veselice. Najmodernejša uredba za tiskanje listov, knjig, brošur. Itd.

Adalbert Kassig

Ljubljana, Židovska ulica.

Zavod za uniformo, krznar in izdelovatelj čepic priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih uniformskih predmetov za železničarje, kakor: čepice, gumbe, rosete, žnore, piščalke i. t. d. Čepice zimске in letne za strojevodje, kurjače itd. v raznih oblikah po najnižji ceni. — Postrežba točna.